

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Venerem Titiani artificio pictam, in aedibus Illustrissimi D. Casanattae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Bubula diffusis unxerunt ossa medullis.
 Accedant, turris tibi quas, corsque ima volucres
 Educat, atque alis, & pelle, & pectoris alba
 Carne dapem saturent; teneros ante omnia lactes
 Adde memor, seu sint agnis, seu mollibus hædis
 Avulsi; tereti nec te ficedula lumbo,
 Nec te flaventi coturnix uda faginâ
 Prætereat; terræ desint nec tubera, si quæ
 Provida non parcis strinxere tonitrua cœnis,
 Cum pipere, & Siculæ dulci cum pulvere cannæ.
 Hæc tu cuncta simul cautè, circumque, supraque,
 Educta in cameram Cereris testudine, claude,
 Ovis, ac tenui molitus crusta butyro,
 Et croco, & Eöæ fragranti cortice silvæ.
 Dein gravidam lento massam committe calori;
 Angusto validus quam torruit ignis in antro,
 Excoctamque diu, multoque ardore rubentem
 Extrahe, & in patinam compone; & sic properata
 Inter amicorum lætos ede fercula cœtus.

A D

V E N E R E M

*Titiani artificio pictam, in adibus Illustrissimi
 D. Casanatta.*

Quid tantum Casanatta tibi meus, alma Dione,
 Ista quid illius tecta, laresque placent?
 Nec potiùs Golgosque tuos, Amathuntaque lætam
 Et Cnidon, & lucos incolis Idalios?
 Nescis qui vir hic est, quâ famâ notus in Urbe?
 Qui mores, quali præditus ingenio?

B b

Vir-

Virtuti teneris rigidæ nutritus ab annis
Et doctæ assiduus Palladis in gremio.
Divitiis felix, auroque opulentus avito,
Et latè claris nobilis imperiis.
Nil nato, rebusque tuis favet ille, tuasque
Respuit invicto pectore delicias.
Cùm magni Dominæ FLAVI sedet arbiter urnæ,
Romani & mulcet jurgia cuncta fori.
Intrepidum sectatorem rectique, & honesti,
Nullæ animum sordes, gratia nulla trahit.
Quæque solent puros hominum convertere mores,
Corruptum nullis ingenium illecebris.
Vile illi tua forma bonum, tua cingula ridet,
Et magè Cecropiæ Virginis igne calet.
Junonisque supercilium, frontemque severam,
Mirum quam crebris laudibus ingeminet.
Hinc vocat infulsumque Jovem Martemque procacem,
Et Paridem tota damnat in Iliade.
Judiciumque illud, quo tu pulcherrima rerum es,
Increpat indignis, exagitatque modis.
Utque ipsos causas inter cognoscere Divos
Audet, & invitæ reddere jura Stygi.
Instauraturum litem se mullitat illam,
Quo formæ intereat fama decusque tuæ.
Quoque tuis decedat honos altaribus, & te
Destituat Memphis, destituatque Paphos.
Quin & ALEXANDRI jactat felicia summi,
Et furtis nimiùm tempora iniqua tuis.
Principe quo castis populis libet esse, pudetque
Dissimiles Domini moribus esse sui.
Nec tamen hæc tu tanta time, satis ille superque
Alterius discit providus esse malo.

Parthenopæ Trojana suæ quia fata timebit,
 Et charis alium civibus Æacidem.
 Namque, ut homo est, magnæ nunquam Jovis ille forori
 Palmam posthabitâ Pallade ferre dabit.
 Ut qui non tantum sceptroque, auroque movetur,
 Ingenii quantum gaudet honore sui.
 Nonne vides dapis immemorem parcumque Lyæi,
 In cunctas animum dividere historias
 Naturæque, hominumque? Quis illo doctior artes,
 Quas juveni Chiron tradidit Æacidæ?
 Scire potestates herbarum, usumque medendi,
 Invitâque diu vivere Persephone.
 Quod jecori officium, stomachoque, ut largus in orbem
 Perpetuo semper flumine sanguis eat.
 Non cessat causas rerum explorare latentes,
 Et noctes animo dispicere, atque dies,
 Quæ terram quatiat vis ima, quis impetus Euros
 Concitet, in fluvios unde perennis aqua.
 Nulli æquè sua nota domus, quàm fortiter illi
 Facta olim Graiâ barbaricâque manu.
 Bellorum pacisque vices, cladesque, necesque,
 Magnorumque graves Principum amicitia.
 Virtutes, moresque hominum, ritusque sacrorum,
 Terrarumque situs, fluminaque, & maria.
 Quid tibi jam memorem, quanta hæc facundia, quantus
 Nestorei fundit spiritus eloquii?
 Multaque ut orantem circumstat suada, tuusque
 Mercurius docto multus in ore sedet?
 Præque illo amplexusque tuos, atque oscula temnit,
 Cumque suo cælum nectare, & ambrosia.
 Sed quod te moveat super omnia, sceptrâ superba
 Improbus in media vult quoque ferre Cypro.

An nescis teneris illum dare jura puellis,
 Juncta Palatino quas alit ora jugo?
 Macerat has curis, jucundumque improbus arcet,
 Ne miserarum ætas florida ver agitet.
 Nam tetricæ studiis secretâ in Valle Minervæ
 Per lanæ exercet dura ministeria.
 Et radiis cogit, rigidoque affuescere penso,
 Staminaque assiduâ ferre, columque manu;
 Ne segnis mores corrumpat inertia, neve
 Mens vacet ad lusus desidiosa tuos.
 His animis, his ingeniis (scis ipsa) necesse est,
 Nec dulcis Bacchus, nec sit amica Venus.
 Ergo hominem nunquam (si quid mihi credis) amabis,
 Participemque tui nectaris esse voles.
 Quin age, & ingrato te protinus eripe tecto,
 Et sine cum Musis illum habitare fuis.

A D N A T A L E M
 R O N D I N I N U M,
 S. D. N. A L E X A N D R O VII.
 P O N T. O P T. M A X.

ab epistolis ad Principes.

Unica Pæridum, Natalis, cura Dearum,
 Cui Vaticani pervia
 Interiora adyti penetralia fecit in alto
 Firmata Virtus pectore,
 Cujus ALEXANDRI quoties sententia docto
 Prodiit ab ore Maximi,

Nil